11/08/2020

Επιστολή προς κάποιον που είχε μελαγχολήσει

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

- Αλεξέγιεβ Ιωάννης (Πνευματικός της μονής Βάλαμο)

Αδίκως στενοχωριέσαι με τη μελαγχολική σου επιστολή• είμαστε άνθρωποι και οι καταστάσεις μας αλλάζουν. Καλό είναι που γράφεις αυτά που σου συμβαίνουν. Αυτά δε με στενοχωρούν, απεναντίας χαίρομαι που μου τα γράφεις όλα απλά και χωρίς να ντρέπεσαι.

Η φαντασία και η μνήμη αποτελούν μία εσωτερική αίσθηση. Μερικές φορές τα περασμένα έρχονται στο νου τόσο ζωντανά, ως να σε σφυροκοπούν. Τότε χρειάζεται προσευχή με συγκεντρωμένη την προσοχή και υπομονή. Η μνήμη πρέπει να γεμίζει από την ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου και των αγίων Πατέρων. Με μια λέξη: ο νους δεν πρέπει να μένει αργός. **Η μνήμη των περασμένων πραγμάτων πρέπει να αντικαθίσταται με άλλες σκέψεις, οπότε τα παλαιά σιγά-σιγά φεύγουν και μαζί με αυτά και η μελαγχολία**. **Στην ίδια καρδιά δεν μπορούν να κατοικούν δύο κύριοι**.

Τα αμαρτωλά πάθη ποτέ δε χορταίνουν. Όσο περισσότερο τα τρέφεις, τόσο πιο

πολύ απαιτούν. Είναι σαν τα σκυλιά που έχουν συνηθίσει να γλείφουν τα κόκκαλα, όταν όμως αρπάξεις ράβδο και τα διώξεις δεν πλησιάζουν πια. Ο άγιος Απόστολος λέγει: «Βλέπετε ουν πώς ακριβώς περιπατείτε». Και «τα μεν οπίσω επιλανθανόμενος τοις δε έμπροσθεν επεκτεινόμενος κατά σκοπόν διώκω επί το βραβείον της άνω κλήσεως»

Μια γνωστή μου κυρία μου έστειλε μια μεγάλη επιστολή που γράφει, πως η ευχή του Ιησού αρχίζει να ριζώνει μέσα της. Τι ωραία που και στον κόσμο υπάρχουν άνθρωποι προσευχόμενοι! Εκείνη έμενε στη Γερμανία, αλλά τώρα θα ταξιδέψει στη Νότια Αμερική. Καλό ταξίδι, ο Κύριος να είναι βοηθός της.

Λοιπόν, παιδί μου, ας αρχίσουμε και εμείς, κατά το παράδειγμα αυτής της γυναίκας, να ασκούμε πιο δυναμικά αυτήν τη μικρή προσευχή. Είθε ο Κύριος να μας βοηθά! Συ ήδη συνήθισες την εργασία σου, ώστε να μη χρειάζεται να τη σκέπτεσαι. Γέμιζε λοιπόν το νου σου με προσευχή και θεϊκές θεωρίες. Τώρα είναι η κατάλληλη ώρα, βάλε αρχή. **Η ζωή χωρίς προσευχή, είναι γεμάτη από θλίψεις, ενώ με την προσευχή – μάλιστα όταν αυτή γίνεται συνήθεια – η καρδιά αγάλλεται και ειρηνεύει· τι μακαρία καταστάση! Κάποιες φορές οι προσευχόμενοι προγεύονται τη μέλλουσα μακαριότητα ήδη εδώ πάνω στη γη**.